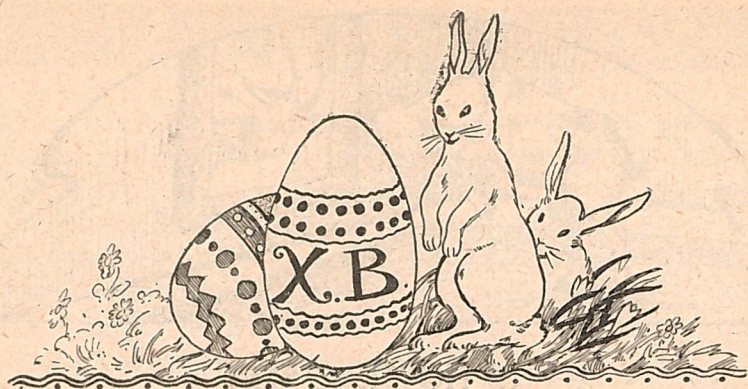

БОРЕКЪ

Дълго ровихъ изъ панера,
борекъ здравъ да си намѣря.
И на край избрахъ единъ —
не яйце, а исполинъ.

Паче било, мама каза
и на батя го показа.
Той погледна го и смигна.
Мене страшенъ ядъ ме стигна.

— Е, добре де, дай го тука,
нека съ моето се чука!
Безъ да мисля, съ две ржце
хванахъ пачето яйце.

— Паче-маче, толкозъ струва,
съ него се недей надува!
Стига му — ти здраво дръжъ —
да го чукна азъ еднѣжъ.

И, когато той понечи,
нѣщо ме въ сърдце пресѣче.
Сѣтихъ се, но късно, ахъ,
хитростъта му азъ разбрахъ!

Менъ отъ болки чакъ ме втресе,
но дочухъ: „Христосъ възкресе!
Нека бждешъ живъ и здравъ
и катъ камъка коравъ.

С. Чилингировъ